

nyttede man denne Vej med en stærkt stigende Skala, og lod man hvert Aar Rigsdagen fastsætte den Procent, der skulde svares, havde man det en udmærket Stattemodus, som man kunde benytte, ogsaa naar Landet var i trange Tider og havde særlig Brug for Penge.

S. Bemærkningerne til Forslaget hedder det, at denne Forhøjelse af Olfatten vil blive baaren af de store Bryggerier, de mindre som producere indtil 3000 Tdr. faa ingen Forhøjelse, de, der producere fra 3—10,000, kommer til at svare 8 Kr., og Resten bliver bestattet med 9 Kr. Man gaar altsaa i Bemærkningerne ud fra, at Forhøjelsen vil blive svaret af de store Bryggerier, men jeg tillader mig at betvivle det, og der foreligger heller ikke noget som helst forpligtende fra disse Bryggeriers Side. Af Bemærkningerne ses det, at der har været en betydelig Nedgang i Priserne paa Naaprodukterne, nemlig Malt og Humle, og at heldige Vejrforhold have bevirket et større Salg af Olf. Det er det, der har gjort, at der har været gunstige Forhold for Bryggerierne. Paa de to Ting, saa vel de lave Produktpriser som paa Vejrforholdene, bygger man sit Haab om, at de store Bryggerier ville betale denne Skat samtidig med, at man naturligvis har en Udtalelse i den Retning fra enkelte af de store Bryggerier. Jeg vil da sige, at det er ret mærkværdigt, hvad der her kommer frem. De store Bryggerier have altsaa indrømmet, synes det nu, at de have taget hele Staten af de 10 Kr. allerede den Gang, der blev lagt 7 Kr. paa. Jeg tror saa inderlig gerne, at det er Tilfældet. Men naar man vil forsvare det, at et enkelt Bryggeri, Gamle Carlsberg — det var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharing), der kom med en Udtalelse om Gamle Carlsberg — var Nationens Eje, og at Overskuddet gik til forskellige Ting, som Bestyrelsen for Videnskaberne's Selvfab fandt for godt at uddele det til, saa vil jeg ikke indrømme, at Gamle Carlsberg er Nationens Eje, thi saa skulde det administreres af Staten, og Overskuddet skulde fordeles ifølge Vedtagelse af Rigsdagen. Den Maade, hvorpaa det nu sker, at en lille Kreds af Mænd fordeler Overskuddet, synes jeg ikke om, og jeg anser ikke Gamle Carlsberg for at være i Nationens Eje, skønt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds finder for godt her i Dag at forære os det. Man kunde da sige det samme om et andet Bryggeri, hvis Ejer yder adskillige store, ja kolossale Beløb til kunstneriske og videnskabelige Formaal. Men det er ikke tilstrækkeligt for mig, at disse

Bryggeriers Ejere fordele noget af Overskuddet til gode Formaal. Det, der er mig om at gøre, er, at Staten selv kan gøre dette, og at man ikke ad den indirekte Beskatnings Vej paalægger Befolkningen store Udgifter til en almindelig daglig Fornødenhed. Det er bairisk Olf blevet, det kan ikke bestrides, naar man er kommen op til en Produktion af 600,000 Tdr. aarlig. Jeg vilde derfor meget ønske, at man kunde blive enig om i det Udvalg, som faar med denne Sag at bestille, at blive staaende ved de 7 Kr., og at man her i Tinget i de forskellige Partier vilde tage under nøje Overvejelse hellere at komme helt bort fra Staten i Stedet for at udvide den.

Naar det af den ærede Finansminister blev sagt, at til Trods for, at han kunde anerkende den frie Konkurrences Berettigelse, fandt han dog, at man var berettiget til at jøge dennes Magt begrænset ved enkelte Vejligheder, og derfor var Forslaget stillet, som det var, saa at de mindre Bryggerier netop af Hensyn til den skarpe Konkurrence med de store Bryggerier, ikke skulde have dette Skattepaalæg, finder jeg, at det er interessant, at man nu kommer med en Indrømmelse som denne over for Virkningerne af den frie Konkurrence og den store Kapital, som jo i vor Bryggerivirksomhed har koncentreret sig i en ene-staaende Grad. Jeg vilde ønske, at man fra den Side vilde have sin Opmærksomhed i forøget Grad henvendt paa alle de Saar og Stader, som uden fri Konkurrence slaar. Jeg indser just ikke, at det er det heldigste Felt, man har valgt. At ville beskytte de smaa Bryggerier er ikke det samme som at ville beskytte de svageste. Efter de Oplysninger, der foreligger i dette Lovforslag, have de smaa Bryggerier, naar man lætter deres gennemsnitlige Produktion til 3,000 Tdr., en Omsætning af 75,000 Kr. aarlig, og det regner man ikke her hjemme til de mest trykkede Industrier. Jeg vil tilraade, at man i alt Fald foreløbig, blev staaende ved de 7 Kr. pr. Td., idet Toldloven, der er til Behandling nu, jo ikke har faaet nogen endelig Afslutning, og ligeledes i Henhold til de Udtalelser, der fremkom fra den højt-ærede Finansminister i Fjor, da han motiverede Forslaget om Forlængelse af Loven. Han henviste til den nedsatte Toldkommission og til, at man først skulde se Resultatet af dennes Arbejde. Det samme Motiv mener jeg er til Stede i Aar. Vi have ganske vist faaet Toldkommissionens Betænkning, men det er jo ikke nogen endelig Afgørelse af, hvorledes Udvalgets Arbejde, der endnu ikke foreligger, kommer til at se ud og heller ikke nogen Afgørelse af, hvor-